

Interview Marieke Frankema

- 1) Bedankt dat ik je mag interviewen. Kan je jezelf voorstellen voor degenen die jou nog niet kennen?

Ik voel me vereerd dat ik ben gevraagd! Hallo allemaal, ik ben Marieke Frankema, 41 jaar jong en een van de dingen die ik het allerliefste doe, is schrijven. Mijn grote passie is fantasy, maar er staan ook romantische verhalen tussen mijn publicaties, evenals kinderboeken.

- 2) Je bent echt een bezige bij. Je danst. Je geeft les, zingt. En je schrijft ook nog veel. Je hebt een enorme bron van creativiteit. Waar komt die vandaan?

Goeie vraag, ik zou het niet weten. Of nou ja... Die bron is er altijd geweest. Als kind beleefde ik hele avonturen met mijn Barbies en schreef ik al verhalen. Zodra je die bron hebt aangeboord en je je brein hebt geleerd dat je de ideeën op prijs stelt, komen ze als een waterval en houden ze niet meer op met stromen.

In basis ben ik wat dat betreft een echte verhalenverteller. Ik schrijf ze op, ik zing ze, ik acteer ze... Heerlijk!

Creativiteit is volgens mij voor iedereen bereikbaar - iedereen gebruikt het combineren van verschillende 'oude' ideeën tot een verfrissend, nieuw idee op zijn of haar eigen manier. Als je die vaardigheid weinig gebruikt, gaat -ie roesten. Maar zodra je er weer aandacht aan besteedt, komt de stroom op gang en kun je er eindeloos uit putten.

- 3) Ik krijg het idee dat je die creativiteit ook graag deelt met anderen. Klopt dat?

Zeker! Wat heb je aan een mooi idee als het verpietert in jouw bovenkamer? Mijn missie staat al vast sinds ik heel jong was: de wereld mooier maken. Dat klinkt misschien een beetje kwijlerig of zo, maar dat is wat mij drijft. Dingen maken waar andere mensen van genieten, die hun leven verrijken. Zoals mijn leven verrijkt wordt door de creatieve uitspattingen van anderen.

- 4) Zie je het putten uit je creativiteit ook als iets magisch?

Een prachtige vorm van magie, zelfs. Iets creëren uit niets, en het tot leven wekken van wat er in je opkwam, dat is voor mijn gevoel de ultieme uiting van waarom we hier zijn, waarom we kunnen scheppen met onze handen en onze woorden.

Magisch, misschien zelfs wel goddelijk... Ik ben heel dankbaar dat die magie vloeit in mijn leven.

- 5) Je hebt naar ik begreep al heel vroeg een interesse naar fantasy. Je las graag allerlei verhalen in de bieb. Wanneer kwam bij jou de gedachte / inspiratie ik wil ook zulke verhalen schrijven?

Ik schreef al verhaaltjes vanaf het moment dat ik kón schrijven. Ik denk zelfs, dat ik bij mijn allereerste tekeningen al volledige verhalen verzón - ik kan me herinneren dat ik altijd aan het praten was wanneer ik tekende als klein meisje. Ik verslond

Disney-films, was fan van een boek met elfjes... En toch kwam het besef 'ik wil fantasy schrijven' een stukje later, ik denk op mijn zeventiende. Ik had ontdekt dat het zowaar een op zichzelf staand genre was, een legitiem genre van verhalen met magie en wezens die niet 'echt' bestaan, en op dat moment wist ik dat ik meer wilde dan verhalen die zich afspeelden in onze wereld. Die extra laag 'wat als...?', die vergroting van de mogelijkheden in een speculatieve setting, daar voel ik me enorm mee verbonden.

- 6) Magie haal je, beschreef je wel eens eerder uit het alledaagse. Wat bedoel je daarmee? En kan je daar een voorbeeld van geven?

Eigenlijk is er altijd magie om ons heen. In kleine, onverwachte momentjes laat ze zich eventjes zien, en we merken het vaak niet eens op. Maar de magie zit voor mij al in dat moment dat je denkt 'Goh, ik moet die-en-die eens bellen', en drie keer raden wie het is als twee seconden later de telefoon gaat. De magie van het zien van een regenboog, precies wanneer je denkt dat je dag niet meer leuk kan worden. De magie dat mijn grootouders terugkwamen van vakantie en mijn oom net op reis ging, en dat ze elkaar toevallig troffen op Schiphol. Mijn grootvader overleed een paar dagen later. Je kunt het allemaal afdoen als toeval, maar ik kies ervoor om de magie te zien in die momenten, en om ze in een verhaal zo uit te lichten dat je hart een sprongetje maakt. Want wie zegt dat er niet een heleboel magie zit achter dat ene toevallige moment dat jij meemaakt, dat jou het idee geeft voor een mooi verhaal? Dat ene gelukje met een kraslot, de persoon die je toevallig tegenkomt die de grote liefde van je leven is, hoe je door allerlei toevalligheden ineens supertoffe dingen meemaakt... Ik vind het heerlijk om daarmee te spelen.

- 7) Kan je uit het alledaagse ook romantiek halen?

Ook hier is het weer een groter perspectief om vanuit te vertrekken. Er is een verhaal van een vrouw die het altijd haatte wanneer haar man zijn vieze sokken liet slingeren op de vloer van de slaapkamer. Ze foeterde hem elke keer in gedachten uit en de woede stapelde zich in haar op. Maar toen hij overleed, zou ze alles geven wat ze had om die sokken nog één keer van de vloer te moeten rapen nadat hij ze achteloos had weggegooid. Alles is context. Juist in de doodnormale acties zit een heleboel schoonheid verborgen, zolang je daarvoor openstaat.

- 8) Romantiek zie ik zelf niet alleen elkaar liefhebben in fysieke zin. Maar ook elkaar jezelf laten zijn en je de stimulans te geven te kunnen groeien vol vertrouwen. Door dik en dun.

Hoe kijk jij daar tegenaan?

Ik denk dat ik begrijp waar je vandaan komt. Er is zoveel meer dan ene mens, andere mens, liefde, lust, trouwen, klaar. Het gaat ook om een stuk intimiteit, om het delen van ervaringen, hoop en dromen. Het ondersteunen van de ander, onvoorwaardelijk en puur, om elkaar de volle ruimte te geven om alles te kunnen zijn wat je bent. Liefde komt in alle vormen en maten, voor kinderen, ouders, vrienden, familie... Om dat te beperken, voelt voor mij heel onnatuurlijk.

- 9) Wat is jouw binding met romantiek? En wat voor een rol speelt romantiek in je verhalen?

Romantiek, of liefde, is voor mij een hoofdbestanddeel van het leven en daarom ook van de levens van mijn personages. En dat zie ik ruimer dan alleen de liefde voor een partner. Iedereen heeft behoefte aan pure connecties met anderen, behoefte aan iemand (of meerdere iemanden) bij wie je je thuis mag voelen, die er onvoorwaardelijk voor je is en voor wie jij er onvoorwaardelijk wilt zijn. Het is iets heel menselijks om erbij te willen horen, om deel uit te maken van iets dat groter is dan jijzelf. Daar ben ik in mijn verhalen ook altijd mee bezig: die verbinding, die connectie. Dat is ware romantiek, denk ik: dat twee zielen die elkaar completer maken, elkaar ook daadwerkelijk vinden. In welke relatie dan ook. Dat ze die vonk vinden die ze krachtig maakt, die zegt 'we horen bij elkaar'. De musical 'Aida' opent met het lied 'Every story is a love story', 'Het gaat altijd over liefde'. Voor mij is dat een gulden regel voor verhalen, zelfs al zie je het in eerste instantie niet.

- 10) Zit er naar je mening ook een groot verschil in hoe je met romantiek omgaat in YA & het "volwassen" segment?

Ik denk dat het grootste verschil eigenlijk is dat de hoofdpersonages andere ervaringen en opvattingen hebben. Dat maakt dat de ervaring van de romantiek anders is, net als de snelheid waarmee de liefde tot ontwikkeling komt, of de complexiteit ervan. Een New Adult boek is wel echt anders qua grenzen dan een Young Adult, maar in allebei gevallen ga ik uit van het verhaal en van de personages. Liefde en romantiek staan in dienst van het grotere plaatje, zelfs al zijn ze de hoofdlijn, en hebben daarom dus de feel die bij het verhaal past.

- 11) Hoewel Dansen tot de zon komt meer romantischer overkomt dan Dochter van de zilv' ren maan hebben ze beiden lijkt het wel wat gemeen te hebben. Durven voor jezelf te staan ongeacht de consequenties. En jezelf te ontdekken wie of wat je bent. Klopt dat?

Die thematiek speelt in allebei een grote rol, inderdaad. Totaal anders uitgewerkt, en met een totaal andere afloop... Maar dat is wel iets waar ik graag speel, wat ik mijn personages graag laat ontdekken. Ook in mijn kinderboek Hotel Silvermaen is er die boodschap, dat je mag zijn wie je bent, bijvoorbeeld. De intrinsieke waarde van ieder mens, van iedere ziel, is een gegeven. Ook, of misschien zelfs juist, wanneer dat personage anders is dan gemiddeld. Ik zou willen dat onze maatschappij ook makkelijker accepteerde dat anders niet meteen verkeerd is, en dat mensen die zich anders voelen niet direct een afstand hoeven te ervaren tot de wereld waarin ze leven. We zijn allemaal onderdeel van het geheel, onafscheidelijk. De reis naar dat besef is er eentje die ik aardig wat personages laat maken.

- 12) Ik heb genoten van de wisselwerking van de hoofdpersonages in de Dochter van de zilv' ren maan. Hoe kwam je op het idee voor de personages Mara /Kyra & Aza?

Het begon met een musical, losjes gebaseerd op het liedje Hijo de la luna van Meccano. Het verhaal van een moeder en een kind, over het verlangen erbij te horen, het verlangen te zijn als iedereen en je liefde te mogen delen. De personages kwamen als vanzelf. Vanuit het niets bestonden ze in mijn hoofd. En ook in het stuk waren dat al de belangrijkste drie, hoewel Aza in het boek meer achtergrond kreeg dan in de eerste versie van de voorstelling (in latere versies daarvan is dat deel van haar leven erbij gekomen, trouwens). Ik denk dat ik niet eens echt heb nagedacht over hun overeenkomsten, verschillen of karaktertrekjes - ze waren er gewoon, en hun band ook.

13) In het begin van het interview hadden we het over hoeveel je wel niet bezig zijn. Zijn er nog zaken die je nog niet gedaan hebt die je graag zou willen ondernemen?

Oeh, mooie vraag! Ik ben een heel gelukkig mens. Ik doe geweldige dingen, ik maak de wereld mooier op mijn manier, op diverse manieren zelfs. Ik heb ooit geroepen dat ik televisie-oma word, dat ik op latere leeftijd een rol krijg in een of andere toffe show en daar heel beroemd mee word. Ik weet niet zeker of ik die ambitie nog heb, hahaha, maar spelen in een mooi stuk en daar helemaal in opgaan, dat zou ik wel weer eens willen doen. Ik heb bijvoorbeeld Elisabeth gespeeld, zo'n rol zou ik geweldig vinden om nog eens te spelen. Voor de rest... Mooie verhalen schrijven, meer magie destilleren uit het normale leven, en genieten van al het moois dat er al is en wat nog komen gaat!

Ik wil je graag van harte danken voor het willen beantwoorden van de vragen.
Is er nog iets wat je kwijt wilt aan de groep?

Bovenal ben ik dankbaar dat ik mijn gedachten mocht delen, en dankbaar voor de leuke groep die me zoveel leuke, positieve energie geeft! Een schrijver is niets zonder lezers, een genre verwelkt als er niemand is die het waardeert. Dank aan iedereen hier, omdat we met elkaar de magie levend houden.

Nogmaals dank.

Groetjes John